



Եկեք ինձի, բոլոր յոզևած ու քննադրութեանը...

Մարտի 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՏ

Մայիս, 2019թ.
N5 (111)

Հոյս է քեզում 2009թ. մայիսից

Ճշարտութիւն խոսենք
մեր սրտերի մէջ

Եկեղեցին այն վայրն է
որտեղ մարդը կարող է
նոր կյանք սկսել

Գթարտութիւն



**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Մայիս, 2019թ. №5 (111)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Հրայր Ամիրբեկյան Ճշմարտություն խոսենք մեր սրտերի մեջ.....	1
Ռուդոլֆ Հարությունյան Եկեղեցին այն վայրն է, որտեղ մարդը կարող է նոր կյանք սկսել.....	6
Գթասրտություն.....	9
Հակոբ Ժամկոչյանի վկայությունը.....	11
Գնահատե՛ք ձեր ծնողներին.....	13
Հանդիպում Աստծու հետ.....	15
Աղոթքի մասին.....	15
Վարդան Այգեկցու առակներից.....	16

Միքելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հաճիտեմական կյանք ունենան:

Միքելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ ԽՈՍԵՆՔ ՄԵՐ ՄՐՏԵՐԻ ՄԵՋ

Մենք մեր մեղքի բնության դեմ պայքարելու ու նրա արտահայտությունները քչացնելու նպատակ դնելու փոխարեն կարող ենք ավելի պարզ բան անել՝ մեր սրտերում ճիշտ խոսել: Երբ Նեեման ասորին բժշկության նպատակով գնացել էր Եղիսեի մոտ, մարգարեն նրան ասաց, որ պետք է յոթ անգամ Հորդանանում լողանա: Այս բանը նրան վրդովեցրեց, սակայն ծառաները նրան հետաքրքիր խոսք ասացին, թե՛ եթե մարգարեն մի դժվար բան ասեր, չպիտի՞ անեիր: Չէ՞ որ ասվածը հասարակ բան է, ինչո՞ւ չանել: Հիմա եթե մենք ենթադրում ենք, թե Աստված ասել է, որ պետք է կռվենք ու հաղթենք Գողիաթին, փարավոնին, մեր մեջ եղած նախանձին կամ հպարտությանը, դժվար բանի ենք մենք ձեռնամուխ լինում:



Աստված մեզ շատ պարզ ու հեշտ բան է ասել՝ պետք է ուղղակի ճիշտ խոսել. «Տե՛ր, ո՞վ պիտի կենայ քու վրանիդ մեջ, ան որ անմեղութեամբ կը քալէ, ու արդարութիւն կը գործէ, և ճշմարտութիւն կը խօսի իր սրտին մէջ» (Սաղ. 15:1-2):

Երբ Իսրայելը Եգիպտոսից դուրս էր եկել, բոլորն ապրում էին վրանների մեջ, սակայն մի հատուկ վրան կար, որտեղ Տիրոջ ներկայությունն էր: Եթե մենք մտնենք այն վրանի մեջ, ուր Տիրոջ ներկայությունն է, մենք կհանդիպենք Տիրոջ հետ (չեմ ասում տասը տարի հետո, այլ՝ մի քանի րոպե հետո), եթե ճշմարտություն խոսենք մեր սրտերի մեջ: Ո՞րն է այդ ճշմարտությունը, որ պիտի խոսենք ու չենք խոսում, և ո՞րն է այդ սուտը, որը խոսում ենք ու չարժեք խոսել: Եթե ճշմարտություն խոսենք մեր սրտերի մեջ, մենք կհայտնվենք Տիրոջ վրանում:

Սիրելիներ, ի՞նչ ենք մենք սուտ խոսում մեր սրտերի մեջ (փորձենք բացարձակ անկեղծ լինել, չէ՞ որ Աստծու առաջ ենք կանգնում): Տեսե՛ք, Աստված դժվար բան չի ուզում, սակայն մարդուն թվում է, թե ինքը մի շատ դժվար բան պիտի անի, որ Տիրոջը հանդիպի: Սակայն Սուրբ Գիրքն ասում է՝ «ով որ ճշմարտութիւն կը խօսի իր սրտին մէջ»:

Սաղ. 2019թ. Մհր. Մհր. (111)

Սիրելիներ, հիմա մենք կփորձենք ճշմարտություն խոսել մեր սրտերի մեջ, որպեսզի հավատալով Աստծու խոսքին՝ հայտնվենք Աստծու վրանի մեջ: Ամեն բան պարզ ու հասկանալի լինելու համար ես կկարդամ ևս մի տեղ Աստվածաշնչից. «Ո՞վ հաւատաց մեր տուած լուրին, ու Տէրոջը բազուկը որո՞ւ հայտնուեցաւ: Քանզի անիկա անոր առջև մատաղատունկի պէս, և ծարաւուտ երկրէ ելլող արմատի պէս բուսաւ. անիկա կերպարանք կամ վայելչութիւն չունէր՝ որ անոր նայէինք, ոչ ալ այնպիսի երեւոյթ մը՝ որ անկէ ախորժէինք: Անիկա մարդոցմէ անարգուեցաւ ու երեսէ ձգուեցաւ, եւ անկէ երես դարձնելու մարդու պէս եղաւ, անարգուեցաւ ու զանիկա չյարգեցինք» (Ես. 53:1-3): Մի այլ պարզ բան է գրված նաև Հակոբոս առաքյալի թղթի 2-րդ գլխի 1-4 խոսքերում՝ այն մասին, որ եթե մեր ժողովարան մտնի մեկը՝ շքեղ հանդերձներով ու թանկարժեք զարդերով, նրան կառաջնորդենք դեպի լավագույն տեղը, իսկ այն մյուսին, որ ցնցոտիներով է, կթողնենք ոտքի վրա կանգնած կամ, առնվազն, կնստեցնենք դռան տակի աթոռին: Ստացվում է, որ հարուստ արտաքին ունեցողին հարգում ենք, իսկ աղքատին՝ ոչ: Ամբողջ հարցը սա է. ո՞վ հավատաց մեր տված լուրին...: Սա Եսայու մարգարեությունն է Քրիստոսի գալու մասին: «Տէրոջը բազուկը որո՞ւ հայտնուեցաւ: Քանզի անիկա անոր (Հայր Աստծո) առջև մատաղատունկի պէս, և ծարաւուտ երկրէ ելլող արմա-

տի պէս բուսաւ. անիկա կերպարանք կամ վայելչութիւն չունէր՝ որ անոր նայէինք, ոչ ալ այնպիսի երեւոյթ մը՝ որ անկէ ախորժէինք: Անիկա մարդոցմէ անարգուեցաւ ու երեսէ ձգուեցաւ, եւ անկէ երես դարձնելու մարդու պէս եղաւ, անարգուեցաւ ու զանիկա չյարգեցինք»:



Սիրելիներս, մենք ուզում ենք ճշմարտություն խոսել մեր սրտերի մեջ: Ասենք թե խոսում ենք մի երիտասարդ աղջկա հետ, որը բացարձակ անկեղծ է, ու նա պատմում է իր սրտի եղածը, թե ի՞նչ պետք է լինի, որ ինքն իրեն լավ զգա. հեղինակավոր եղբայրներն իրեն ուշադրություն դարձնեն, ինքը լինի աչքի ընկնող արտաքինով, ամուսնանա իր աչք դրած եղբոր հետ, ա՛յ, այդ ժամանակ երջանիկ կլինի: Նույնը կարելի է ասել եղբայրների մասին. ա՛յ, եթե այն գեղեցիկ քույրն իրեն ուշադրություն դարձնեն, լավ աշխատավարձով աշխատանք ունենար, մի ճոխ մեքենա վարեր, այդ դեպքում երջանիկ կլիներ: Հիմա, սիրելիներս, անկեղծորեն ձեր սրտերը քննե՛ք ու տեսե՛ք, թե ձեզնից քանիսն են այդպես մտածում: Եկե՛ք անկեղծ լինենք և ասենք, որ մենք բոլորս էլ մեղավոր մարդ

ենք, ու այդպիսի մտքերը մեզ խորթ չեն եղել, սակայն օրերից մի օր անկեղծ խոսել ենք մեր սրտերի մեջ... Սա ի՞նչ է նշանակում: Թող Աստված ների այն խոսքերի համար, որ հիմա պետք է ասեն: Ասենք՝ մի տեղ հավաքված ենք, և Հիսուսը ներս է մտնում: Մենք Նրան ասում ենք. «Չենք ուզում Քո երեսր տեսնել, մենք Քեզ արհամարհում ենք: Ներս մի՛ մտիր, դո՛ւրս արի կամ էլ դռան մո՛տ նստիր»: Հիսուսն ասում է. «Ես եմ կյանքը», իսկ մենք Նրան պատասխանում ենք. «Ի՞նչ ես խոսում, դու ի՞նչ կյանք ես: Դու սուտ ես ասում, դու ինչպե՞ս կարող ես լինել մեր կյանքն ու ուրախությունը: Մեր գիտենք, թե մեր կյանքը որն է»: Մենք Նրան բացարձակ արհամարհում ենք, չենք ընդունում որպես կյանք: Ինչքան որ մարդը սրտանց հավատում է, որ եթե ինքն այսինչ մեկի հետ ամուսնանա, այսինչ պաշտոնն ունենա, այսինչ մեքենան վարի՝ երջանիկ կլինի, ճիշտ այդքան էլ սրտանց արհամարհում է Հիսուսին որպես երկնքից իջած կյանք:

Վանաձորում մի ընտանիք բաժանվել էր: Երբ խոսում էինք եղբոր հետ, եղբայրը շատ վշտացած պատմում էր, որ ամուսիններից մեկը մի օր տեսիլք էր տեսել. հավաքույթի ժամանակ մեկը ցանկանում է մտնել դահլիճ, սակայն հերթապահները նրան ներս չեն թողնում, այդ անձնավորությունն էլ վիրավորվում է ու հեռանում: Նա վագում է այդ անձնավորության հետևից, որ հետ բերի, ու երբ հասնում է նրան ու ձեռքից բռնում թեքում է դեպի իրեն,

տեսնում է, որ Հիսուսն է: Ասում են, որ այդ տեսնողը խիստ վախեցել էր, սակայն եթե խորը քննում ենք, թե ինչո՞ւ դուրս արեցին Հիսուսին, ստացվում է, որ իրենց սրտերում ճշմարտություն չեն խոսում: Նրանց համար կյանքը իրենց անձի փառքն է, ոսկեղենն ու թանկարժեք ակնեղենը, պաշտոնն ու շքեղ մեքենաները:

Պատմում են, որ Հովանդիայում մի քարոզիչ ժամուկես խոսել է այն մասին, թե Աստված իրեն ինչ մեքենա է տվել: Բայց որ Աստված որպես կյանք մեզ Իր Որդուն է տվել, դա արժեք չէ, և Նա կատարելապես արհամարհված է: Մենք Նրան ոչ միայն անարգում ենք ու չենք հարգում, այլև ընդհանրապես ոչնչի տեղ չենք դնում:

Սիրելիներս, եթե մեզ թվում է, թե Որդուն անարգում ենք, բայց Հորը հարգում ենք՝ սխալվում ենք: Սուրբ Գիրքն ասում է, որ Որդուն արհամարհելով հնարավոր չէ Հոր մոտ գնալ: Սուրբ Գրքում Հիսուսն Ինքն էր ասում, որ Ինքն է դուռը, և ով որ դռնով չի մտնում, նա գող է ու ավագակ:

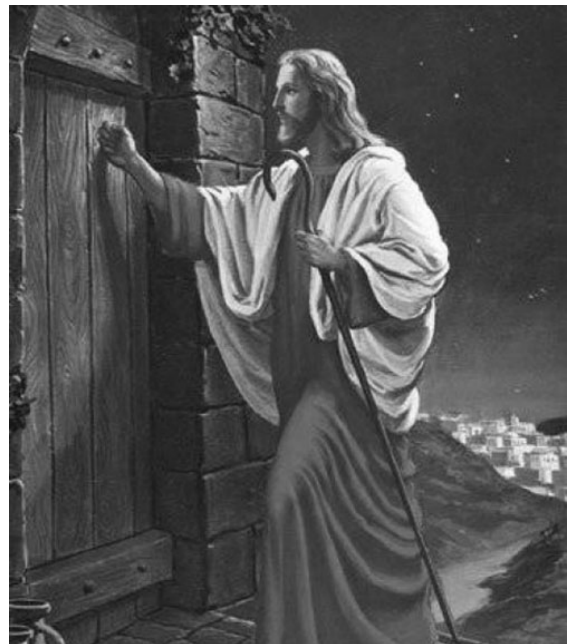
Հիսուսի ծննդից 600 տարի առաջ է գրվել Եսայու մարգարեությունը, որն էլ ցույց է տալիս, որ Աստված գիտեր, թե ինչ վերաբերմունք են ցույց տալու Իր Որդուն. «Ո՞վ հաւատաց մեր տուած լուրին, ու Տէրոջը բազուկը որո՞ւ հայտնուեցաւ: Քանզի անիկա անոր առջև մատաղատունկի պէս, և ծարաւուտ երկրէ ելլող արմատի պէս բուսաւ. անիկա կերպարանք կամ վայելչութիւն չունէր՝ որ անոր նայէինք, ոչ ալ

Ստեփաննոս 2019թ., © N 5 (111)

այնպիսի երեսոյթ մը՝ որ անկէ ախորժեիմք: Անիկա մարդոցմէ անարգութեամբ ու երեսէ ձգութեամբ, եւ անկէ երես դարձնելու մարդու պէս եղաւ, անարգութեամբ ու զանիկա չյարգեցիմք» (Ես. 53:1-3): Թվում է, թէ ամեն ինչ շատ պարզ է գրված՝ Հիսուսը գալու է ու ասի. «Ձապա՛կս, Ես եմ ճշմարիտ կյանքը, Ես եմ քո ուրախությունն ու հարստությունը, քո հոգին կկշտանա միայն այն դեպքում, երբ որ Ինձ հետ ընթրիք անես», իսկ դու երես ես դարձնում Նրանից՝ մտածելով, թէ էս ինչ հեքիաթներ է պատմում. «Ի՞նչն ես դու... ես գիտեմ, թէ ո՛րն է իմ կյանքը. դա իմ փառքն է, իմ դիրքը մարդկանց մեջ»: Այսինքն՝ մինչև վերջ բացարձակ արհամարհում ենք: Եվ այդքանից հետո ասում ենք, որ այս բանն ենք խնդրել՝ Նա չի տվել, այնինչ հարցով ենք դիմել՝ Նա չի օգնել...

Սիրելի՛ եղբայրներ, քույրեր, Աստված մեզնից մեծ կամ դժվար բան չի ուզում, Նրա ուզածը միայն մի բան է, որ Իր ուղարկած Որդու խոսքերին հավատանք, չարհամարհենք Նրան: Աստված ուզում է, որ մենք մեր սրտերի մեջ ճիշտ խոսենք, ասենք. «Ներողություն, Տե՛ր Աստված, որովհետև ես մինչև հիմա անվերապահորեն հավատացել եմ, որ իմ կյանքը իմ փառքն է, իմ դիրքը մարդկանց մեջ: Արհամարհել եմ Քո Որդուն, ըստ արժանվույն չեմ ընդունել Նրան: Հիմա ես խոստովանում եմ, որ երես եմ դարձրել Նրանից»: Սիրելի՛ եղբայրներ, քույրեր, չմտածե՛ք, թէ Աստծուն հանդիպելը

շատ դժվար է: Ո՛չ, հազար անգամ ո՛չ... եթե մենք Հիսուսին չարհամարհենք, Տիրոջ խոսքը լսենք ու ենթարկվենք, խոստովանենք, որ մեր ադամական հավատքն ու մեր զգացմունքները, որոնցով առաջնորդվում ենք՝ սուտ են, կհանդիպենք Աստծու Որդուն, որն է իրական Կյանքը: Եթե Նա թափում է մեր սրտի դուռը, ապա պիտի բացենք ու ասենք. «Ե՛կ, Հիսու՛ս, ես ուզում եմ ներողություն խնդրել Քեզնից, որ արհամարհել եմ, Քեզնից դուրս կյանքի եմ հավատացել և հիմա էլ հավատում եմ, բայց օգնի՛ր ինձ հաղթահարել իմ թերահավատությունը: Քո Սուրբ Հոգով օգնի՛ր, որ իմ հոգու աշխարհում հրաշք տեղի ունենա, որ ես հավատամ՝ Դու ես երկնքից իջած հացը: Ես հանձնվում եմ Քո ձեռքերի մեջ, Դու ես իմ հավիտենական կյանքը»:



Մենք բոլորս մեր սրտերում կարող ենք այս աղոթքն անել: Մեր նախանձին, մեր չար բնությանը չենք կարող հաղթել, բայց մեր սրտում կարող ենք

ընտրություն անել, որոշում կայացնել և ասել. «Տե՛ր Աստված, ուզում եմ հավատալ, օգնի՛ր իմ թերահավատությանը: Ուզում եմ հավատքը որպես պարզև ինձ տաս, ուզում եմ, որ իմ հոգու աշխարհը Քո կամքի համեմատ վերանորոգես: Ես հանձնվում եմ Քեզ: Խոստովանում եմ, որ մինչև հիմա իմ սրտում սուտ եմ խոսել, իրականում Քեզ արհամարհել եմ, բայց հայտարարել եմ, որ քրիստոնյա եմ: Պաշտում եմ Քեզ: Փոխանակ վազելու ներքին սենյակս, որ Քո մեղմ ձայնը լսեմ՝ վազել եմ այնտեղ, որտեղ մի չնչին մարդկային փառք է եղել: Ուզում եմ, որ իմ ականջները չլսեն ոչ մի շշուկ ու ոչ մի ծափ, որ իմ հոգին գաղտուկ տեղը քեզ հետ զրույց անի: Հիմա ուզում եմ ճիշտ խոսել»:



Ով որ իր սրտում ճշմարտություն կխոսի, կհայտնվի Աստծու վրանի տակ ու կհանդիպի Հիսուսին...

Հրայր Ամիրբեկյան

Հայրի՛կ, իսկ քո հոգին ապահովագրվա՞ծ է

Տղան խաղում էր հայրիկի հետ ու միաժամանակ զանազան հարցեր տալիս: Հերթական հարցը զարմացնում է հորը.

– Հայրի՛կ, իսկ քո հոգին ապահովագրվա՞ծ է:

– Ինչո՞ւ ես այդ մասին ինձ հարցնում, որդի՛ս:

– Ես լսեցի, թե ինչպես է հորեղբայրն ասում, որ դու ապահովագրել ես մեր տունը, կահույքը, մեքենան, բայց քո հոգու մասին, ինչպես նա էր

ասում, դու հոգ չես տանում:

Հայրը լռեց: Նա չգիտեր ինչ պատասխանել որդուն:

Եղբայրը հաճախ էր նրա հետ խոսում հոգու փրկության մասին, բայց նա լուրջ չէր վերաբերվում այդ խոսակցություններին, սակայն տղայի ասածը մտածելու տեղիք տվեց, և նա շուտով դարձավ դեպի Տերը:

Քրիստոսի մեջ մենք ունենք հավիտենական ապահովագրություն մեր հոգիների համար:

Պատկեր 2019թ., © N 5 (111)

Ե Կ Ե Ղ Ե Յ Ի Ն Ա Յ Ն Վ Ա Յ Ր Ն Է, Ո Ր Տ Ե Ղ Մ Ա Ր Դ Ը Կ Ա Ր Ո Ղ Է Ն Ո Ր Կ Յ Ա Ն Ք Ս Կ Ս Ե Լ

Մի հովիվ գալիս է եկեղեցի՝ ձեռքին մի թռչնի վանդակ, որը դնում է ամբիոնի վրա և ասում. «Ես այսօր հանդիպեցի մի երեխայի, որն այս վանդակով թռչուններ էր տանում: Ես նրան հարցրի, թե ինչ է անելու այդ թռչունների հետ: Նա ասաց, որ սիրում է նրանց հետ խաղալ ու տանջելով սպանել, որից հաճույք է ստանում: Իսկ վերջում թռչունները տալիս է իր կատվին, որ ուտի: Ես տղային հարցրի, թե ինչքանով կվաճառի թռչուններին: Նա ասաց որոշ գումար, ու ես նրան վճարեցի: Հետո թռչուններին տարա մի գեղեցիկ տեղ և ազատ արձակեցի, որպեսզի վայելեն իրենց կյանքը:

Ես ուզում եմ ձեզ ասել, որ ճիշտ նույն կերպ սատանան է վարվում մարդկանց հետ՝ կուրացնում է, տանջում, քանդում է ընտանիքները, խորտակում կյանքերը ու տանում դեպի կրակի լիճը:

Սիրելիներ, բայց Աստված, սիրելով մեզ, Իր միածին Որդուն տվեց ու ազատեց մեզ սատանայի որոգայթից, հանեց նրա վանդակից ու տվեց մեզ ազատություն: Սատանան հաճույք է ստանում, երբ մեզ տանջում է ու գերի վերցնում, որպեսզի հետո էլ տանի դժոխք:

Հիսուս Քրիստոսը, մեզ սիրելով, կրեց խաչի տառապանքները, մեռավ

մեր մեղքերի համար ու հարություն առավ՝ արդարացնելով մեզ»:

Եկեղեցին այն վայրն է, որտեղ մարդը կարող է նոր կյանք սկսել, մարդու անցյալը չի խանգարում, որպեսզի նա լավ ապագա ունենա, քանի որ Քրիստոսը մեռել է մեր մեղքերի համար:

Քո անցյալը կարող է խանգարել նույնիսկ քո սիրելի մարդկանց: Մի անգամ իմ մայրիկի մոտ պատմեցին, թե ես ինչ անկարգություններ եմ արել անցյալում: Նա այնպես բարկացավ, որ քիչ մնաց ինձ տնից դուրս հանի: Ես ասացի. «Ինչո՞ւ ես բարկանում, Հիսուսը ներել է, և ես այլևս այդ արարքները չեմ անում, փոխվել եմ»:

Դու անգամ քո տան մեջ կարող ես մերժված լինել քո անցյալի հետևանքով, նույնիսկ քո տան մեջ կարող է ապագա չունենա, բայց եկեղեցում՝ Տիրոջ տան մեջ, Քրիստոսով դու կունենաս ապագա: «Ես եմ ճանապարհը, ճշմարտությունը և կյանքը» (Հովհաննոս 14:6):

Ես չգիտեմ, թե դու անցյալում ինչ կյանք ես ունեցել, բայց Հիսուսը քեզ համար տանջվեց, որպեսզի դու նոր մարդ դառնաս:

Մենք հաճախ մեր անցյալը չենք կարողանում մոռանալ, բայց Հիսուս Քրիստոսը ոչ միայն ներում է, այլև ա-

սում է՝ դու դա չես արել: Այո՛, քո գղջումից ու խոստովանությունից հետո Նա քո անցյալը համարում է չեղած:

Նիկի Կրուզը հանցագործ, թմրամոլ մարդ էր՝ կործանված, բայց նա այսօր հովիվ է եկեղեցում: Ո՞վ փոխեց նրան, ո՞վ փոխեց նրա կյանքը:

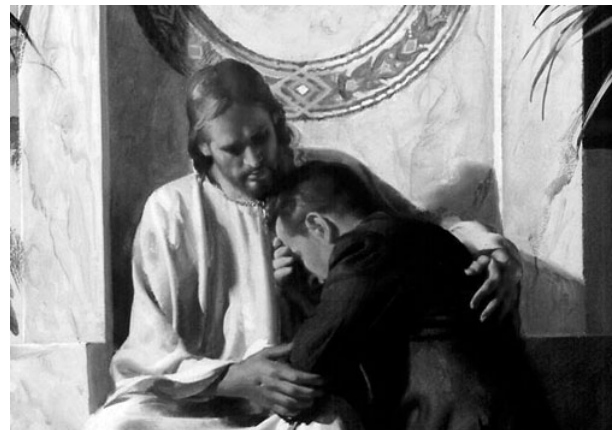
Մենք ունեինք մի քույրիկ, որը տառապում էր վախերի պատճառով: Նա ասում էր, որ իրենց տան մեջ կա անեծք՝ որոշակի տարիքի հասնելով բոլորը մահանում են, ինքն էլ մոտենում էր այդ տարիքին: Ես ասացի. «Դու մի՛ վախեցիր, քո կյանքը փոխվել է: Այն պահից, երբ դու ընդունեցիր Հիսուսին, Նա փոխեց քո կյանքը, և այդ անեծքն այլևս քեզ վրա իշխանություն չունի»: Տարիներ անց, երբ արդեն անցել էր այն տարիքը, որից նա վախենում էր, մի օր ինձ նորից ասաց իր վախերի մասին: Ես ասացի. «Ինչո՞ւ ես վախենում, չե՞ որ այդ տարիքդ անցավ»: Նա ասաց. «Իսկապես, անցել է այդ տարիքը, իսկ ես չեի նկատել»: Հետաքրքիր է՝ նա շարունակում էր վախենալ, բայց այդ իշխանությունը նրա վրա չէր գործում, նա հավատում էր Հիսուս Քրիստոսին, բայց չէր հավատում, որ անեծքն իր վրայից գնացել է:

Միրելի՛ս, քեզ վրա ինչ անեծք որ կա՝ քո պապերից եկած, Հիսուսը Քրիստոսը վճարել է դրա համար, դու ազատ ես այդ ամենից:

Դուկասի Ավետարանում (7-36:50) գրված է՝ Հիսուսը մտավ փարիսեցիներից մեկի տուն, որտեղ եկավ մի վատ համբավով կին: Բոլորը գիտեին նրա վատ վարքի մասին, բայց նա գղջաց, Հիսուսի ոտքերը արցունքով լվաց, մազերով սրբեց: Եվ այդ փարի-

սեցին՝ թվացյալ արդարը, իր ներսում ասաց. «Այս մարդը իրո՞ք մարգարե է, նա չի՞ իմանում, որ այս կինը պիղծ է, ինչպե՞ս է թույլ տալիս, որ իրեն դիպչի»: Հիսուսն ասաց. «Դու իմ ոտքերը չլվացիր, բայց նա արցունքով լվաց, դու ինձ համբույր չտվեցիր, բայց նա ոտքերս է համբուրում»: Այդ մարդու տան մեջ, այդ քաղաքում այդ կինն ապագա չունեի, բայց երբ Հիսուսի մոտ եկավ, Նա ասաց կնոջը. «Քո հավատքը քեզ ապրեցրեց, գնա՛ խաղաղությունով»: Հիսուսը ընդունեց նրան, և փոխվեց նրա կյանքը, նա կարող էր նոր կյանք սկսել Հիսուսով:

Մի շարք մարդիկ, որոնց դեմքին ժամանակին մույնիսկ չէին նայում, չէին բարևում, մերժված էին հասարակությունից, այսօր հայտնի ծառայողներ են եկեղեցում: Գիտենք մարդկանց, որոնց բժիշկներն ասել են՝ դու այլևս չես ապրելու, բայց Հիսուսն ասել է՝ դու ինձ համար ես ապրելու:



Քո անցյալի վախերը, քո ով լինելը քեզ չի խանգարում, որպեսզի դու նոր ու օրհնված մարդ լինես: Քրիստոսով դու նոր արարած ես: Երբ դու դառնում ես Տիրոջը, քո մեղքի անցյալը ջնջվում է: Եվ եթե ջնջվում է Հիսուսի առաջ, ուրեմն եկեղեցում էլ պետք է ջնջված լինի:

Պատկեր 2019թ. © Ն 5 (111)

Քո անցյալը չպիտի խանգարի քեզ, որ դու նոր ու լավ ապագա ունենաս: Քրիստոսը քեզ խոստացել է նոր կյանք:

Կարևոր չէ, թե դու անցյալում ով ես եղել՝ գող, ավագակ, թմրամոլ, անառակ, հանցագործ... Կապ չունի, Քրիստոսը եկել է մեղավորներին կանչելու ապաշխարության, որպեսզի նրանք գան փրկվեն ու եկեղեցու մեջ նոր կյանք սկսեն:

Մի անգամ օտար երկրում գտնվող ընկերներիցս մեկի հետ էի խոսում, ու նա ասաց, որ իրենք աշխատում են վերականգնողական կենտրոններ բացելու ուղղությամբ: Ես հարցրի, թե ինչպես են անում: Նա ասաց, որ թմրամոլները գալիս են, իրենք աղոթում են, նրանք փոխվում են: Գալիս են այնպիսի մարդիկ, որոնց համար այս կյանքը վերջացած է, ոչ ոք նրանց հետ այլևս չի շփվում. «Նրանք գալիս են, աղոթում ենք, և նրանք փոխվում են, դառնում են Աստծու զավակ ու բժշկվում են»: Նրանք դառնում են նոր մարդ, և նրանց անցյալը չի խանգարում, որպեսզի նրանք լավ ապագա ունենան Աստծու տան մեջ:

Ո՞վ մարդ, ի՞նչ ունես քո սրտում, ի՞նչ տազնապ ունես քո սրտում, ի՞նչ վախեր: Դու մի՛ վախեցիր, Հիսուսն Իր սուրբ արյունով քեզ արժանացրել է նոր մարդ լինելու, Դու Տիրոջ տան մեջ կունենաս օրհնված կյանք:

Աստված գին է վճարել, որպեսզի դու սատանայի ծաղրանքներից, մահից ազատ ապրես և լինես նոր արարած եկեղեցու մեջ:

Ո՞վ էր Մաթևոսը: Նա հարկահավաք էր, բայց դարձավ մի ընտիր մարդ Աստծու համար, և մենք կարդում ենք

նրա գրած՝ Մաթևոսի Ավետարանը:

Ո՞վ էր Պողոսը: Պողոսը Սողոսն էր, որ գնացել էր քրիստոնյաներին սպանելու. նա Աստծուն թշնամի էր: Թվացյալ արդար Գամաղիելի ոտքերի տակ մեծացած՝ ինքն իրեն արդար էր համարում և մեղավորին չէր դիպչում: Բայց եկավ մի ժամանակ, որ Պողոս առաքյալն ասաց՝ ես մեղավորների գլուխն եմ: Նա հասկացավ, որ ինքն անարժան մարդ էր: Նա եկավ Աստծուն, և նրա անցյալը չխանգարեց, որ ինքն Աստծու հզոր առաքյալը դառնա: Պատկերացնո՞ւմ եք, եկեղեցին հալածողը, Քրիստոսի թշնամին եկեղեցու առաջնորդը դարձավ ու եկեղեցու և Աստծու փառքի համար մահացողը դարձավ: Նա դարձավ հզոր անձնավորություն, որին լսում էին, թագավորները և քահանաները չէին կարողանում հակառակվել նրան: Նա դուրս էր եկել Աստծու զավակների դեմ, բայց Հիսուսը նրան ներեց:

Քո անցյալը ինչպիսին էլ որ լինի, Քրիստոսի մեջ կա սեր և գթություն՝ քեզ փոխելու համար:

Չյուրած Պավելի պատմությունը շատերը կարդացել են: Նա տառապած մանկություն է ունեցել, կորցրել է ծնողներին, ինչի արդյունքում դարձել էր հանցագործ, մարդասպան, չար սրտի տեր մարդ: Նա մի օր կարդաց Աստծու Խոսքը, և Հիսուսը նրան ասաց. «Քո անցյալը չի խանգարում, որ դու ունենաս ընտիր ապագա Իմ մեջ»:

Հիսուսն է ճանապարհը, ճշմարտությունը և կյանքը, Նա դրեց Իր կյանքը, որպեսզի դու լավ ապագա և կյանք ունենաս: Քո անցյալի բոլոր վախերը, հիվանդությունները թո՛ղ Հիսուսին, Նա

ամեն ինչից քեզ մաքրում է:

Մենք փոքր էինք, երբ հայրս մահացել էր: Մայրս հիվանդացավ և մահվան եզրին էր կանգնած, և եթե նա մահանար՝ ես չգիտեմ, թե ինչ կլինեին մեր վիճակը: Բոլորն ասացին, որ հույս չկա, և մեզ համար էլ այլևս ապագա չկար, չէր լինի ընտանեկան ջերմությունը: Երբ ես տեսնում եմ, թե ինչ է կատարվել այն ընտանիքներում, որոնք որբացել են, տեսնում եմ, թե ինչ դժվարությունների են հանդիպել, ես հասկանում եմ, թե Աստված մեզ ինչից է պահել: Երբ Հիսուսը եկավ մեր տուն, նախ՝ մորս կատարյալ բժշկեց, հետո՝ մորս միջոցով հայտնվեց մեր սրտերում ու մեր կյանքում, և մեր տունը

սատանայի անեծքից փոխվեց Աստծու օրհնության մի տան: Սատանան ուզում է ոչնչացնել քեզ և անեծք բերել քո կյանքում, բայց Հիսուսն ուզում է, որ դու փրկվես և կյանք ունենաս, ընտիր ապագա ունենաս:

Քո ապագան Հիսուսն է տալու, հակառակորդն ինչ էլ որ քեզ ասի՝ չհավատաս, Հիսուսը քեզ համար ընտիր ապագա ունի, եթե դու Իրենն ես: Եվ այդ ապագան օրհնությամբ է լինելու, եթե նույնիսկ լինեն դժվարություններ, Հիսուսը քեզ հետ է լինելու:

Թող Նրա անունը փառավորվի, մենք էլ Նրա մեջ ապրենք և ունենանք այդ նոր ապագան: Ամեն:

Ռուդոլֆ Հարությունյան

Գ Թ Ա Մ Ր Տ ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

Եթե փորձենք ընդհանուր առմամբ ներկայացնել, թե ինչ է գթասրտությունը, ապա կստացվի, որ դա ինչ-որ մեկին անշահախնդրորեն օգնելու կամ ներելու պատրաստակամությունն է՝ կարեկցությունից կամ մարդասիրությունից ելնելով, իսկ ավելի հակիրճ՝ գութ ունեցող սիրտը:

Ողորմածությունն ու գթասրտությունը գնում են զուգահեռ: Գթասիրտ մարդն իր մերձավորին տալիս է ուրախություն, մխիթարություն, լրացնում մերձավորի պակասը:

Հիսուսի երկրային ծառայության ժամանակ Նրան շատ մարդիկ էին շրջապատում: Նրանցից ոմանք բժշկություն էին փնտրում, ոմանք՝ մխիթա-

րություն, իսկ ոմանք էլ նախանձից էին գնում Նրա ետևից: Մարդիկ էլ կային, ովքեր Նրանից ողորմություն ու գթասրտություն էին սովորում:

Հին Կտակարանում Աստված Մովսեսին ասաց. «Ես երկայնամիտ եմ ու բազումողորմ»: Քրիստոսին հետևող մարդիկ տեսնում ու զգում էին Նրա գթասրտությունը:

Ի՞նչ էր անում Հիսուսը: Նա օգնության էր հասնում փորձության մեջ գտնվողներին, սովածներին կշտացնում էր հացով, զղջացողներին էլ, նույնիսկ եթե մեղքը բացահայտ էր, օգնում էր նոր կյանք սկսել:

Ո՞ւմ վրա է զեղվում Աստծու գթասրտությունը: Ջեղվում է նրանց վրա,

Յուսուս 2019թ., ՅՆ 5 (111)

ովքեր հավատում են Աստծուն և զոջում իրենց կատարած մեղքերի համար: Հեղված գթասրտությունը առաջացնում է գոհունակություն և ուրախություն, կարեկցություն և ողորմածություն, որը դրսևորվում է ոչ միայն հոգեպես, այլ նաև նյութապես: «Ողորմածին հետ ողորմած կ'ըլլաս, կատարեալ մարդուն հետ կատարեալ կ'ըլլաս. մաքուրին հետ մաքուր կ'ըլլաս, ու ծուռին հետ կը ծռիս: Վասն զի դուն վշտացած ժողովուրդը կ'ազատես, ու ամբարտաւան աչքերը կը ցածցնես» (Սաղ. 18:26-28):

Գթասրտությունը աստվածային իմաստության հատկանիշներից մեկն է: Ուզում ես իմաստուն լինել՝ գթասրտություն դրսևորիր: Աստված գթառատ է նաև մեղավորների նկատմամբ: Նա սպասում է նրանց զոջմանը, քանի որ նրանց մահը չի ցանկանում. «Վասն զի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչև Իր միածին Որդին տուաւ, որպէս զի ամէն ով որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաւիտենական կեանք ունենայ» (Հով 3:16): Այսպիսին է Աստծու գթասրտությունը:

Գթասրտության լավագույն օրինակը Հիսուսը ներկայացնում է բարի սամարացու մասին առակում (Դուկ. 10):

Գթառատության ու ողորմության դրսևորումների լավագույն շտեմարանները մանկական հուշերն են, որոնք նրանք իրենց հետ տանում են ողջ կյանքի ընթացքում: 1929-30 թվականների սովի, ավերածության և մշակութային հեղափոխության դժվարին տարիներին շատ երեխաներ որբացան:

Նրանք դատապարտված էին անտուն և աղքատ լինելու: Մի օր տուն է գալիս յոթ երեխաների հայրն ու ասում. «Վերցնենք պահենք Սոնյային»: Կինը ձեռքերը տարածելով ասում է. «Մենք նույնիսկ աղ գնելու գումար չունենք», ինչին հայրը պատասխանում է. «Կուտենք անալի»: Մեծ ու հոգսաշատ ընտանիքում Սոնյան գտնում է ընդունելություն: Մի՞թե սա չէ գթասրտությունը:

Եվս մի դեպք, որն անհնար է մոռանալ: Մի երիտասարդ կին դուրս է գալիս գրոսանքի: Տեսնում է հուզմունքից լացող մի կնոջ: Նա կանգնեցնում է նրան, մի քանի քաղցր խոսք է ասում և հրավիրում իր տուն: Երբ սեղանի մոտ նստած թեյ են խմում, կինը բացում է իր սիրտն ու ասում, որ ինքը որոշել էր մեռնել ու չշարունակել այդպես ապրել: Նա այդ ժամանակ գնում էր անտառ, որպեսզի այնտեղ իր կյանքին վերջ տար, սակայն գթասրտությունն ու ողորմությունը նրան կանգնեցրին և ճակատագրական քայլից ետ պահեցին:

Այս օրինակները մեզ սովորեցնում են բարություն անել, գթասիրտ լինել նրանց նկատմամբ, ովքեր մեր կարիքն ունեն՝ անկախ ազգությունից, մաշկի գույնից և հասարակության մեջ գրաված դիրքից: Ով ուզում է ապրել և բարին տեսնել, թող զսպի իր լեզուն չարից, իսկ շրթունքները՝ նենգախոսություններից: Բարի՛ք արա ու խաղաղություն փնտրիր, քանզի Աստծու աչքերը գթասիրտներին են նայում: Այսպես է ասում Աստծու Խոսքը:

Դեվիդ Պետերս



ՀԱԿՈՐ ԺԱՄԿՈՉՅԱՆԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ժամանակին ես օրը երկու տուփ ծխախոտ էի ծխում, ծխում էի անդադար՝ թե՛ տանը, թե՛ դրսում: Ես զգում էի, որ դա հիվանդություն է, և հաճախ փորձում էի թողնել, բայց երեք օր հետո անընդհատ ծխելու ցանկություն էր առաջանում:

2014թ. մի շաբաթ օր կնոջս ասացի. «Մագդա՛ ջան, ես ուզում եմ ծխելը թողնել, բայց չեմ կարողանում»: Կինս էլ ասաց՝ գնա՛, Հիսուսի՛ն կանչիր: Մեր ընտանիքում առաջինը ինքն է ապաշխարել: Ես ասացի՝ «Դե, դո՛ւ կանչիր»: Ասաց՝ ես էլ եմ կանչել, բայց դո՛ւ կանչիր:

Կեսգիշերին ես մահճակալիս մոտ ծնկի եկա ու ասացի. «Հիսու՛ս, Դո՛ւ ինձ ազատիր, ես չեմ կարողանում»: Այդ քանն ասացի ու լացեցի: Ես երբեք չեմ լացել, բայց այդ պահին, երբ ասացի «Հիսուս», արցունք եկավ մի պահ, ու պառկեցի քնելու:

Կիրակի օրը առավոտյան Մագդան սովորականի նման սուրճ պատրաստեց, ես նստեցի խմելու ու տեսա, որ ծխախոտս վերջացել է: Դարակից նորը վերցրի ու դրեցի բերանս, երկու ծուխ քաշեցի ու վատացա. դողում էի ամբողջ մարմնով: Պարզվում է՝ ինձ

ինֆարկտ էր խփել: Կինս աղոթում է, ես «Հիսուս» եմ կանչում, աղջիկս էլ իր հերթին շտապ օգնություն է կանչում: Ես շարունակում եմ «Հիսուս» կանչել ու մեկ էլ մի վայրկյանում կարգավորվում եմ, նստում ու ասում՝ ես լավ եմ, անցավ: Այդ ժամանակ ներս եմ մտնում բժիշկները, ամեն մեկը ինչ-որ բան է ստուգում, ասում եմ՝ ի՞նչ է եղել, ես լավ եմ: Պարզվում է՝ սրտիս երեք արյունատար անոթները փակվել են, բայց ես լավ եմ, նստած եմ:

Բժշկին ասացի. «Մի հատ սրսկեք, գնացեք», բժիշկն ասում է. «Չէ՛, չշարժվե՛ս, պետք է տանենք հիվանդանոց»: Մագդային ասում են, որ պետք է տանեն հիվանդանոց, ծանր ինֆարկտ է, դեպի սիրտն արյուն չի գնում: Բերում են շարժասայլակը, ասում եմ. «Ես դրա վրա պիտի նստե՞մ, ինձ այդ նիհար տղան պիտի տանի՞... Ես իմ ոտքով կգնամ, ծանր եմ»: Դե, իհարկե, ինձ չթողեցին քայլել, խառնվեցին իրար, իսկ ես կատակներ եմ անում ճանապարհին:

Գիտեք, երբ սրտի երեք գլխավոր անոթները փակվում են, մարդը տեղում պետք է մահանա: Հասանք հիվան-

Սեպտեմբեր 2019թ., ՁԿ 5 (111)

դանոց, ես պառկեցի, ինչ որ պետք էր արեցին ու ասացին, որ պետք է վիրահատեն, ինձ ստենդավորեցին, անոթները բացեցին: Բժիշկը դուրս եկավ ու ասաց. «Դու երջանիկ աստղի տակ ես ծնվել, իմ պրակտիկայում նման բան չի եղել. քո սրտի երեք անոթները փակվել են, բայց սիրտդ նույնիսկ չի ճաքել, մինչդեռ ըստ օրենքի դու պետք է մահանայիր»: Կինս ասաց՝ Հիսուսն է արել: Ես էլ նույնն ասացի, բժիշկը զարմացավ ու գնաց:

Դրանից հետո հենց ծխի հոտ էի առնում՝ զգվում էի: Ես շատ մարդկանց գիտեմ, որոնք թողել են ծխելն ինչ-ինչ պատճառներով, բայց ուզում են ծխել, ուղակի գապում են իրենց: Ես հիմա չեմ կարողանում ծխողի կողքը կանգնել:

Մեկ տարի անց ինձ երկրորդ ան-

գամ ինֆարկտ խփեց՝ իմ անհետևողականության պատճառով. քանի որ ես ստենդավորված եմ, պետք է դեղ խմեի, բայց չէի խմում: Հիսուսը երկրորդ անգամ էլ հրաշքով փրկեց ինձ, հիմա խմում եմ դեղերն, ու ամեն ինչ կարգին է:



*Հակոբ Ժամկոչյան
Ֆրանսիա, Մարսել*

Ծարավածին կենաց ջուր ես,
Քաղցածին՝ երկնային հաց,
Տկարին Դու գորացնող ես,
Չես թողնի մեկին ընկած:
Մութ ճամփաս լուսավորող ես,
Մահից դեպի կյանք տանող,
Թե որքան եմ սիրում ես Քեզ՝
Խոսքով ասել դա չեմ կարող:
Թողել ես Քո փառաց գահը
Ու եկել ես այս աշխարհ,
Որ ոչ ոք չգնա կորուստ
Եվ հավերժական խավար:

Երանի՜ թե շուտ հասկանայի
Քո մեծ սերը իմ հանդեպ,
Փրկությունդ՝ ձրի տրված,
Ավելի շուտ գնահատեի:
Շատ եմ ուզում ես էլ լինել
Քեզ նման հեզ ու խոնարհ,
Դու փոխի՛ր իմ էությունս,
Որ չգնամ դեպի խավար:
Իմ վարմունքով ու իմ կյանքով
Օրինակ ես ծառայեմ,
Ընկածին ես էլ ձեռք մեկնեմ,
Ոչ թե անդունդ գլորեմ:

Ի.Տեր-Պետրոսյան

ԳՆԱՀԱՏԵ՛Ք ՁԵՐ ԾՆՈՂՆԵՐԻՆ

Շատ ընտանիքներ կան, որտեղ զավակները չեն ցանկանում ապրել ծնողների հետ: «Դու նորից միացրած ես թողել օդափոխիչը», «Սենյակում մարդ չկա, սակայն լույսը վառվում է», «Դուռը փակի՛ր» և այսօրինակ դժգոհությունները խիստ նյարդայնացնում են զավակներին: Սակայն արդյո՞ք դա այդպես վատ է:

Մի տղա միշտ նեղսրտում էր հորից, բայց քանի որ միասին էին ապրում, ստիպված լուծում էր: «Հենց աշխատանքի անցնեմ, անմիջապես կառանձնանամ, որ էլ չլսեմ այդ բժախնդրությունները», - մտածում էր նա:



Եվ մի օր էլ նա պատրաստվում էր գնալ աշխատանքի ընդունման հարցազրույցի: «Հարցերին համարձակ պատասխանիր: Եթե նույնիսկ պատասխանը չգիտես, միևնույնն է, քեզ վստահ պահիր»- խրատում էր հայրը, երբ որդուն էր մեկնում մի բավականին մեծ գումար՝ ավելին, քան անհրաժեշտ էր նրան հարցազրույցի գնալու համար:

Շուտով երիտասարդը տեղ հասավ: Կազմակերպության դարպասները բաց էին, և պահակային ծառայությունն էլ, չգիտես ինչու, բացակայում էր: Դռան կողպեքի դուրս ցցված լեզվակը երևի անցորդներից շատերին էր անհանգստացրել... Նա լեզվակը ներս հրեց, դռնակը փակեց ու մտավ բակ: Ճամփեզրին գեղեցիկ ծաղիկներ էին աճում: Այգեպանը գնացել էր և երևի մոռացել էր ջուրը փակել, որովհետև այն աննպատակ հոսում էր բակով մեկ: Երիտասարդը ինքնաբերաբար ջրի շիթն ուղղեց ծաղիկների կողմն ու անցավ առաջ:

Ընդունարանը դատարկ էր: Պատին փակցված ազդագիրը ցույց էր տալիս հարցազրույցի անցկացման վայրը: Աստիճաններով վեր բարձրանալիս նկատեց, որ արդեն առավոտյան ժամը տասն է, իսկ աստիճանավանդակում իզուր վառվում է լույսը: «Սենյակում մարդ չկա, սակայն լույսը վառվում է», - նրա ականջներում հնչեց հոր հանդիմանությունը: Չնայած ինքն իրեն բորբոքվեց, սակայն գտավ անջատիչն ու լույսն անջատեց:

Վերին հարկի միջանցքը լեփ-լեցուն էր մարդկանցով, ովքեր հարցազրույց անցնելու իրենց հերթին էին սպասում: Տեսնելով մարդկանց այդ բազմությունը՝ նա կարծես մի փոքր

Յուլի 2019թ., № 5 (111)

կասկածեց իր հնարավորությունների վրա: Երբ ներս մտավ՝ տեսավ, որ դռան մուտքի առջև գցված «Բարի գալուստ» մակագրությամբ փոքրիկ գորգը ոտքերի հարվածից քշվել էր մի կողմ: Նա սովորության համաձայն այն ուղղեց ու ինքն իր վրա բարկացավ՝ մտածելով, թե ինչ դժվար է սովորություններից ազատվելը:

Չնայած այն բանին, որ վերջին շաբթերը դատարկ էին, միևնույնն է, օդափոխիչներն աշխատում էին: Երիտասարդը նորից լսեց հոր ձայնը. «Դու նորից միացրած ես թողել օդափոխիչը»: Նա դրանք անջատեց ու նստեց ազատ տեղերից մեկում:

Հարցազրույցի սենյակ մտնող մարդիկ դուրս գալով հեռանում էին մի այլ դռնից, այնպես որ հնարավոր չէր իմանալ, թե ինչ հարցեր են տրվում: Հերթը հասավ մեր երիտասարդին: Նա հուզված մտավ հարցազրույցի սենյակ: Հարցազրույցավարը վերցրեց նրա փաստաթղթերն ու առանց նայելու հարցրեց. «Դուք երբևէ փորձե՞լ եք աշխատանքի անցնել»: «Սա ի՞նչ է, ստուգման խորամանկ ձև՞ է, թե՞ ինձ աշխատանքի են վերցնում», - մտածեց երիտասարդը: «Ինչո՞ւ կարկամեցիք: Հարցազրույցի եկած ոչ մի անձնավորության մենք հարց չենք տալիս: Մի քանի հարցով մարդուն չես կարող ճանաչել, իսկ ա՛յ, տեսախցիկների միջոցով տեսնում ես մարդու պահվածքն ու դաստիարակությունը: Երբ դուք անում էիք այն ամենը, ինչը ձեզ

չէր վերաբերում, դա խոսում էր ձեր դաստիարակված լինելու մասին: Այդ պատճառով մեր ընտրությունը կանգնեց ձեզ վրա»:

Քանի՜-քանի անգամներ էր երիտասարդը բորբոքվել ծնողների արած դիտողություններից: Սակայն երբ իմացավ, որ ծնողների կողմից արված դիտողությունների ու հանդիմանությունների շնորհիվ է այդ նոր աշխատանքն իրեն տրվում, բարկությունը լրիվ անցավ: Նա մտածեց, որ ծնողներին պետք է անպայման ցույց տա իր նոր աշխատավայրը և բարձր տրամադրությամբ դուրս եկավ սենյակից:

Ինչ էլ ծնողները մեզ ասեն՝ մեր լավ ապագայի համար է: Ինչպես քանդակագործը տաշում ու հեռացնում է ավելորդ մասերը և ժայռաբեկորից ստանում է հիանալի քանդակ, այնպես էլ մենք, հրաժարվելով մեր վատ սովորություններից, դառնում ենք լավ մարդ, ինչին էլ ձգտում են մեր ծնողները:

Մայրը երեխային գրկում է, որպեսզի կերակրի, սիրի ու քնեցնի, իսկ հայրը զավակին բարձրացնում նստեցնում է ուսերին, որպեսզի նա տեսնի այն, ինչը դեռ չի տեսնում:

Աստված կամենում է, որ բարի վերաբերմունք դրսևորենք մեր ծնողների նկատմամբ և գնահատենք նրանց: Այն մարդը, որն իր ծնողներին հիշում է միայն անհրաժեշտության դեպքում և նրանց ցավ է պատճառում, իր կյանքում բարիք չի կարող ունենալ:

Արժևորենք մեր ծնողներին:

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ԱՍՏԾՈՒ ՀԵՏ

Աստծու ծառայող, ազգությամբ հնդիկ Սադիու Սունդար Սինգ-ին պատմում էր, որ Հիմալայներում իր ճամփորդության ժամանակ մի օր, նստելով փոքրիկ գետի ափին, ջրից մի քար է վերցնում ու ջարդում՝ տեսնելու, թե արդյոք այն թափ է նաև ներսից։ Պարզվում է, որ ներսից այն լիովին չոր էր, չնայած երկար տարիներ ջրի մեջ էր դրված։

Կան այնպիսի կարծրացած սրտեր, ինչպիսին այս քարն է։ Նրանք ապրում են Աստծու մեջ, որովհետև Աստված ամենուր է, բայց Աստված չի ապրում նրանց մեջ։ Սիրտը պետք է նման լինի սպունգի։ Եթե սպունգը ջրի մեջ է հայտնվում, ապա ջուրը անշուշտ կլինի նրանում, չնայած որ սպունգը չի վերածվի ջրի, և ջուրն էլ՝ սպունգի։ Այդպես էլ մեր սրտերը պետք է Աստծու մեջ

լինեն, և Աստված էլ՝ մեր սրտերում։

Ամեն մեկը, որ շփում է ունենում Քրիստոսի հետ, միացած է Սուրբ Հոգու հետ, ինչպես զավակն՝ իր հոր հետ։ Կարող ենք վստահությամբ ասել, որ հնարավոր է ունենալ բավականաչափ գիտելիքներ Աստծու մասին, բայց, այնուամենայնիվ, այդ գիտելիքները մնում են պարզապես տեղեկատվություն, մինչև մենք անձամբ չենք հանդիպում Աստծու հետ։

Միայն Հիսուս Քրիստոսի հետ անհատական հանդիպման, Նրա հետ իրական շփման մեջ են կենդանանում Աստծու մասին մեր գիտելիքները և սկսում փայլել աներկրային գեղեցկությամբ։

Քրիստոսի հետ ամեն վայրը վերածվում է տաճարի, որը լցված է Նրա ներկայությամբ։

Պ. Կ. Շատրով

Աղոթքի մասին

Աղոթքը մեր հոգու շնչառությունն է Աստծու Հոգու մեջ, Աստծու Հոգին մեր հոգիների մեջ փչում է Իր շունչը, որպեսզի մենք կենդանի լինենք.... Մենք Քրիստոսին ճանաչում են Սբ.Գրքի մեջ, բայց ավելի լավ ճանաչում ենք աղոթքի մեջ։ Ուզո՞ւմ ես իմանալ, թե ով է Հիսուսը, Սբ.Գիրք կարդա.... Աղոթքն այն չէ, որ մենք Տիրոջից մի բան ենք խնդրում, այլ այն, որ մենք մեր սրտերը բացում ենք Տիրոջ առջև, խոսում ենք Նրա հետ, Նրա հետ շարունակական հարաբերությունների մեջ ենք.... Աղոթքը խնդրանք չէ, այլ Աստծու հետ միացում։



**Սադիու
Սունդար Սինգ**

Գրք. 2019թ., ԾՆԵ (111)

ԱՂՔԱՏՆ ՈՒ ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ

Մի աղքատ գյուղ եկավ ու մտավ գյուղի եկեղեցին, որ խարխուլ էր և անձրևի ժամանակ կաթում էր: Աղքատը անձրևից թրջվել էր: Նա քաղցած էր, հագել էր պատառոտուն զգեստ, դողում էր, հոգնել էր ճանապարհից: Ներս մտավ քահանան, սկսեց ժամասել: Առավ Ավետարանը և կարդաց այն էջը, ուր գրված էր, թե օտարական էի՝ ընդունեցիք ինձ, մերկ էի՝ հագցրիք ինձ, քաղցած էի՝ կերակրեցիք ինձ, ծարավ էի՝ հագեցրիք ինձ:

Աղքատը լսեց և ուրախացավ. «Այս ինձ համար է ասված, շուտով կկատարեն իմ կամքը»: Քահանան ժամն արձակեց ու գնաց տուն, աղքատին թողեց եկեղեցու մեջ և հոգ չտարավ նրա մասին: Աղքատը մտածեց. «Այն գիրը, որ կարդաց, սուտ էր»: Առավ Ավետարանը, վրան քար

դրեց և սուգեց ջրի մեջ: Քահանան եկեղեցի գալով, Ավետարանը չգտավ և աղքատին ասաց.

- Ո՞ր է Ավետարանը:

Աղքատն ասաց քահանային.

- Ի՞նչ ես անում սուտ Ավետարանը, ես տարա ջուրը գցեցի:

Քահանան բարկանալով սկսեց ծեծել աղքատին: Աղքատն ասաց.

- Ինչո՞ւ ես ծեծում ինձ, անիրա՛վ: Եթե հավատում ես, թե Ավետարանն Աստծու ճշմարիտ խոսքն է, ապա ինչո՞ւ չես կատարում նրա կամքը: Որովհետև ես օտարական եմ, և ինձ չեք ընդունում, մերկ եմ, և ինձ չեք հագցնում, քաղցած եմ՝ չեք կերակրում, ծարավ եմ՝ ջուր չեք տալիս: Մի՞թե Աստված այդ բաների պակասությունն ուներ և այդ ամենն Իր համար ասաց:

ՄԱՐԴԸ, ԸՆԿՈՒՅՁԸ ԵՎ ՉՄԵՐՈՒԿԸ

Մի մարդ ընկույզի ծառի տակ ձմերուկ էր ցանել: Պտուղի ժամանակ եկավ, տեսավ մեծ-մեծ ձմերուկները, նայեց ծառին, տեսավ, որ ընկույզը մանր էր: Մարդն ասաց.

- Տե՛ր Աստված, ինչ որ ստեղծել ես՝ ամենը կարգին է և մի բանի նման: Իսկ այս երկու պտուղը անկարգ են և բանի նման չեն:

Մարդն ասում էր, որ ընկույզի տեղ ձմերուկ պիտի լիներ ծառին և ընկույզը ձմերուկի թփի վրա: Նա պառ-

կեց ծառի տակ, նայեց ծառին: Հանկարծ մի ընկույզ պոկվեց ծառից, ընկավ նրա ճակատին, ճակատը պատռեց և արյուն եկավ: Մարդը վեր կացավ տեղից և աղաղակեց.

- Տե՛ր Աստված, ինչ որ ստեղծել ես, ամենը կարգին է ու կատարյալ և ով չհավանի Քո ստեղծածը, նրա ճակատը թող իմից լավ լինի, որովհետև եթե ընկույզի տեղ ձմերուկ լիներ, ինձ պիտի սպաներ:

Վարդան Այգեկցի

ՈՐՏԵՂ ԵՍ, ՈՐԴԻՍ

Ո՛վ աղամորդի, արդյոք դու գիտե՞ս՝
Որտեղի՛ց եկար և ո՛ր ես գնում,
Արդյոք տեսնո՞ւմ ես, որ արագությամբ
Դու սլանում ես դեպի կործանում,
Թե՞ չար աշխարհի խաբկանքով գերված՝
Չես էլ նկատում, որ ժամանակն է
Արդեն վերջանում:

Արդյոք քո ապրած կյանքի ընթացքում
Ճանաչե՞լ ես դու արարիչ Աստծուն,
Գիտե՞ս, որ Նրա կամքով ես ծնվել,
Նրա կամքով ես շնչում և ապրում,
Որ Նրա ամբողջ ստեղծագործության
Գլուխգործոցն ես, Նրա սիրելին,
Որ շատ բանկ արժես դու Նրա համար
Եվ հարազատ ես դու Նրա սրտին:
Արդյոք լսո՞ւմ ես ձայնը քո Աստծու,
Որ կանչում է քեզ մեղմ ու սիրալիր,
Կանչում է ինչպես հայրը իր որդուն՝
Կարոտած սրտով ու քախանձագին,
«Որտե՞ղ ես, որդի՛ս, ինչո՞ւ չես գալիս,
Իմ Հոգու կանչը ինչո՞ւ ես մերժում,
Չէ՞ որ ամեն օր, քեզանից ծածուկ,
Վշտաբեկ հոգիս քո հպարտության
Համար է լալիս:
Շուտով տիեզերքն՝ Իմ խոսքով ստեղծված,
Մեծ շառաշուրով պիտի կործանվի,
Եվ երկրագունդը պիտի գալարվի,
Երկնային տարրերն կրակով հալվեն,

Արև ու լուսին պիտի խավարեն,
Բայց ես չեմ ուզում, որ ամբարիշտներն
Անգամ կորսվեն:
Քեզ դեռ աշխարհի սկզբից էլ առաջ,
Հավիտենական սիրով եմ սիրել,
Միածին Որդուս՝ Իմ ծոցից ծնված,
Քո սիրո համար խաչն եմ բարձրացրել,
Որ քո փոխարեն մահը ճաշակի,
Եվ Իր սուրբ Արյամբ՝ խաչի վրա հեղված,
Քո պիղծ մեղքերից Նա քեզ ազատի,
Որ ձյան նման դու ճերմակ դառնաս,
Արքայության մեջ հավիտենական
Ինձ հետ ապրելու դու արժանանաս:
Իմ ներկայության մեջ միշտ գտնվես
Եվ աստվածային փառքիս մեջ Ինձ հետ
Դու փառավորվես:

Հիմա հասկացա՞ր, ո՛վ աղամորդի,
Թե քեզ ես ինչքա՞ն, ինչքա՞ն սիրեցի,
Որ քո փրկության ու կյանքի համար
Միածին Որդուս չխնայեցի:
Եթե հասկացար սերը Իմ սրտի,
Էլ մի՛ հապաղիր, էլ մի՛ ուշացիր,
Թո՛ղ վայելքները աշխարհի այս սին,
Դարձի՛ր քո Փրկիչ Հիսուս Բրիստոսին:
Տե՛ս, ժամանակն է արդեն վերջանում,
Եվ կործանումի օրն է մոտենում,
Շուապի՛ր, գավակս, ես քեզ եմ սպասում»:

Ս.Սարգսյան

ՎՐԻԺԱՌՈ՞ՒՄ ԵՍ

Վրեժ չառնես, և քու ժողովուրդիդ որդիներուն ոխ չպահես, հապա քու ընկերդ քու անձիդ պէս սիրես. ես եմ Տէրը:

Ղևտացւոց 19:18

Չարութեան փոխարէնը հատուցանեմ՝ մի ըսեր. Տէրոջը սպասէ, ու անիկա քեզ պիտի ազատէ:

Առակաց 20:22

Չարութեան փոխարէն մեկուն չարութիւն մի հատուցանէք. ամեն մարդոց առջև բարի բաներ ընելու հոգ տարէք:

Հռովմայեցիս 12:17

Ձգուշացէք, չըլլայ որ մէկը չարութեան փոխարէն չարութիւն հատուցանէ մէկուն. հապա ամեն ատեն բարիք ընելու ետևէ եղէք թէ՛ իրարու և թէ՛ ամենուն:

Ա Թեսաղոնիկեցիս 5:15

Չըլլայ որ չարութեան փոխարէն չարութիւն հատուցանէք, կամ նախատինքի փոխարէն նախատինք. այլ ընդհակառակն օրհնեցէք, գիտնալով որ այս բանին համար կանչուեցաք, որպէս զի օրհնութիւն ժառանգէք:

Ա Պետրոս 3:9

Քանզի գիտենք զանիկա որ ըսաւ, Իմա է վրեժխնդրութիւնը, ես պիտի հատուցանեմ, կ'ըսէ Տէրը. և դարձեալ Տէրը պիտի դատէ իր ժողովուրդը: Սարսափելի բան է կենդանի Աստուծոյ ձեռքը իյնալը:

Եբրայեցիս 10:30-31